

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Exempla temerè judicantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

§. II.

Exempla temerè judicantium.

DEus! gratias ago tibi. Luc. 18. 11. S. Do-
rotheus doct. 6. neque ex hoc judicatus est à
Domino, quòd purum à rapinis, injustitià, adu-
teriò affirmavit: neque quòd dixerit, *ut ceteri
homines*: sed ob hoc, quia ad Publicanum con-
versus, neque, inquit, *velut hic Publicanus*.
Tunc enim judicatus est, tunc actum est ejus vè.
Judicavit enim ipsam personam, dispositionem
mentis, &, ut breviter dicam, omnem ipsius
vitam.

Percutiebat pectus suam. ib. 13. Suum,
non alienum, non in alium refundens culpam,
non causam, non occasionem, non suggestionem
Sathanicam; sed seipsum criminans; qui, si nol-
let, nullò modò peccasset. Simon Cass.
l. 6. c. 25.

§. III.

Qualis tu es, tales alios judicas.

Num. I.

In genere de bonis, & malis.

Non credent mihi, nec audient vocem
meam; sed dicent: non apparuit tibi
Dominus. Ex. 4. 1. Oleaster hic Annot. mor.
cogitavi non semel penes me; unde hominis tan-
ta diffidentia ad Deum suum? Cognovi ex eo
esse, quòd, quales nos sumus erga D E U M,
talem cum arbitramur erga nos: quia enim nos
frequentissimè Deo promissà mentimur; arbi-
tramur etiam Deum nobis promissà non ser-
vaturum.

*Dixit Josue ad Moysen: ululatus pugna
audiri in castris. qui respondit: non est
clamor adhoriantium ad pugnam; sed vocè
cantantium ego audio.* Ex 22. 17. 18. Strepitus
ab utroque auditur; & alter pugnam judicat, alter
cantilenam. Pro suo quisque genio suspicatus
fuit. Quid strenuus Josue, nisi clamorem bel-
lantium? quid suavissimus Moyses, nisi suaves
modulos audiri putaret? Quasi impossibile cre-
dit innocens, aliquem reum esse. Insequitur La-
ban Jacob, arguens furti idolorum; cui ille Gen.
31. 32. *quòd autem furti me argueris, apud
quemcumq; inveneris deos tuos, necetur co-
ram fratribus nostris.* Credit omnes inno-
centes, quia ipse innocens. Alvarez in Gen. 37.
Illustr. 45.

*Quare discipuli sui transgrediuntur
traditionem seniorum &c.* Matth. 15. 2.
Quoties Pharisei accesserunt cum his nanijs?
questi de ijs, quòd spicas colligant in Sabbatho;
quòd non jejunent &c. Quam sollicitam ratio-
nem habebant de vita aliorum, & non sui. Non
est reperire, quòd Apostoli Phariseorum vitam
judicarent: erant enim virtute præditi; qui suæ
potius, quàm alienæ, vitæ rationem habebant.
Imò cum aliquando illos Dominus interrogasset:
quem dicunt homines esse Filium hominis?
Matth. 16. 13. scientes quòd Pharisei eum vo-
cabant Samaritanum, & habentem dæmonium,

noluerunt dicere. Illi vice versà non advert-
bant cordium suorum depravationem; & con-
demnabant, quòd in alijs peccatum erat. Dicit
f. 4. D. 3. Quadr.

De corac exiunt cogitationes. Matth.
15. 19. Judicij, quòd de alijs facimus aqua,
sapere terram cordis solet, per quam transit. Moys-
ses Barcephal. de parad. p. 1. c. 21. aquæ profo-
li indole, per quòd fluunt, dulciores, amariore,
insulsiore, salsiore, evadunt. Simile quid dic,
cum vides hominum quòdem tam candidos, ut
de omni re judicent bene, & in partem melio-
rem cuncta interpretentur: alios verò tam ma-
levolos; ut omnia suspecta habeant, & in fini-
stram vertant.

Metallum liquefactum figuram sumit à for-
ma, cui infunditur. Unde ex forma cymbali
non prodit pila; nec ex forma pilæ decurrit
cymbalum: sic etiam quisque judicat, & sentit,
de rebus, quas videt, & audit, secundum for-
mam cordis sui. Cor sanctum, & charitate plen-
num, quidquid in se recipit, probitatis formam
ei tribuit, & æqui, bonique, consultit: cor verò
iniquum, & malitià plenum, quidquid in illud
ingreditur, malitià implet, ac vitio vertit. Dicit
D. Quinqv.

Solis radij, fenestram penetrantes, assumunt
eum colorem, quò vitrum infectum est: ita ju-
diciu cor mali pertransiens, quia cor ejus ma-
lò colore infectum. Stella de cont. Mundi
p. 1. cap. 14.

Num. II.

Boni benè judicant.

Ex Veteri.

*Quòd autem furti me arguis; apud
quemcumq; inveneris &c.* Gen. 31. 32. Sed
quomodo bonus pastor de ovibus tam sollicitus,
nè deficerent in via. Gen. 33. 13. modò adeò cru-
delem profert mortis sententiam in familiam, fi-
lios, servos, & uxores: à quovis enim poterat
esse sublata. Abulens. hic: hoc dicebat Jacob
ex magna confidentia innocentie suæ, & suorum;
qui de se bene sciebat, quòd non furatus fuerit ido-
lâ Laban; de suis autem id non credebatur. Syl-
veira in Matth. 2.

Puer non compares; & ego quòd ibi?
Gen. 37. 30. Josephum in cisterna non inve-
nit Ruben; & tamen non suspicatur à fratribus
occisum: quia ipse alienus ab occasione ejus, ut
patet in textu. Alvarez Illustr. 71.

*Rogate Dominum Deum vestrum, ut
amiserat &c.* Ex. 10. 17. Egressus Moyses de
conspectu Pharaonis oravit Dominum. Sed
cur sapientissimus Moyses verbis mendacibus
credit? Card. Nicolaus Cusan: Spiritus verax
Moyseis, tantis Pharaonis mendacijs expertus,
mendacem non reputat hominem. Sylveira in
Matth.

Josue, citò credidit c. 9. 9. 15. adeò sancta
erat illis temporibus fides, ut fallere aliquos posse
non crederetur. Quis hoc reprehendat in san-
ctis, qui ceteros de suo affectu æstimant? Et
quia ipsis amica est veritas, mentiri neminem pu-
tant;